Catalunya
En Comú

Informe del Consell Nacional

24 de febrer de 2024

1. Cal aturar el genocidi de l'Estat d'Israel a Gaza

El genocidi a Gaza continua i l'acarnissament de l'Estat d'Israel amb la població palestina es fa humanament insuportable. És una vergonya la tebiesa de la resposta de bona part de la comunitat internacional a aquesta vulneració sistemàtica dels drets humans més bàsics i ens cal lluitar perquè totes les veus que denunciem la situació siguin escoltades.

Des de Catalunya en Comú seguim insistint en el fet que cal que Espanya suspengui immediatament les relacions polítiques i econòmiques amb l'Estat d'Israel i apliqui un embargament d'armes. Igualment, valorem com un pas en la bona direcció la carta enviada pel president del Govern a la presidenta de la Comissió Europea per la revisió de l'Acord d'Associació entre la UE i Israel.

De la mateixa manera, esperem que les conclusions del Tribunal Internacional de Justícia, que analitza l'ocupació de l'Estat d'Israel sobre el territori Palestí, siguin clares i contundents. Cal que la comunitat Internacional faci un pas endavant i que actuï amb la contundència necessària i amb més rapidesa per aturar el genocidi, perquè cada dia que passa és un dia més d'injustícia, inhumanitat i patiment.

2. La sequera, cal replantejar la resposta i el model.

Les evidències de la crisi climàtica que estem patint es presenten a Catalunya a través de diferents canvis com les onades de calor o l'actual sequera. L'emergència climàtica no és un futurible sinó el nostre present: vivim en emergència i cal reaccionar aviat fent els canvis estructurals necessaris.

La manca de pluja explica la sequera, però no només es pot culpar a la climatologia. La forma com gestionem un bé escàs com és l'aigua també ha de formar part de l'explicació i cal denunciar com els successius governs de la Generalitat no han fet les reformes i les inversions necessàries: des de les inversions pendents a la dessalinitzadora de Tordera, fins als canvis necessaris en l'estructura

de concessions d'aigua a grans empreses i indústries, passant pels canvis necessaris en els sistemes de reg i conreu al camp, o en la manca de promoció de models de gestió pública de l'aigua als municipis (que com s'ha demostrat és més eficient).

En la gestió de la sequera tampoc s'està encertant i cal més valentia per respondre a la pressió de determinats interessos econòmics, posant per sobre l'interès general. És el cas del turisme, on caldria establir criteris més exigents i restrictius de forma estructural, per actuar ara però també pensant en el futur. Això hem defensat al Ple monogràfic del parlament del 20, 21 i 22 de febrer, perquè més enllà de discursos, calen mesures valentes i assumir que hi ha sectors econòmics, com el del turisme, que haurà de fer més esforços que altres sectors que són més sostenibles en el consum d'aigua.

Com a organització hem creat un grup de treball interinstitucional i amb perfils diferents que poden aportar coneixement sobte el tema per treballar l'estratègia conjunta. Amb el mateix objectiu, s'ha realitzat un acte en el marc de la fundació Sentit Comú. Per territorialitzar el problema estem recopilant problemàtiques locals i territorials.

3. La resposta a les demandes de la pagesia. L'ecologisme no és el problema, és una oportunitat.

El sector primari a Catalunya ha passat de 72.600 treballadors i treballadores a 53.100 en les darreres dues dècades suposant actualment un pes de l'1,5% sobre el total de l'ocupació del país. La tendència d'aquests anys mostra com aquest sector passa, des de fa anys, per una crisi important a la qual les administracions no han sabut donar resposta. La importància del sector no és només una qüestió econòmica sinó que també és una qüestió d'equilibri territorial i de sostenibilitat mediambiental. En aquest sentit, les polítiques, o més aviat la manca d'aquestes, han provocat que el sector agrícola i ramader hagi anat derivant cap a un model del tot insostenible. Un bon exemple de l'error del model és que, mentre tancaven explotacions agrícoles i ramaderes familiars, han proliferat els models de macrogranges: actualment a Catalunya hi ha 896 macrogranges que emeten 30.665 tones de metà anuals (equivalent a 365 milions de litres de gasolina) i 5.631 tones d'amoníac a l'atmosfera.

Les mobilitzacions de la pagesia són el símptoma més clar de què el model actual ha arribat al seu límit. El malestar acumulat ha portat a una gran mobilització que cal analitzar i entendre a partir d'una acumulació de greuges. Ara bé, la resposta no ha d'anar en contra de prendre mesures necessàries per a la defensa del medi ambient: és un error la pròrroga de l'ús del glifosat i la flexibilització en l'ús de pesticides que promou la Unió Europea. El que fa falta és revisar les polítiques, des de la PAC (que fa que el 20% dels agricultors concentrin el 80% de les ajudes), passant per la Llei de Cadena Alimentària estatal (per evitar que es pugui seguir venent a pèrdues) i per polítiques més valentes a Catalunya, d'acompanyament a la millora i reconversió del sector.

Cal alertar que l'extrema dreta està vinculant la situació del sector primari amb les polítiques verdes de lluita contra el canvi climàtic i atiant l'euroescepticisme. Cal denunciar aquest discurs i la manipulació simplista que suposa. Precisament és en una política ecologista que es troben bona part de les solucions al problema: apostant per tendir cap a la sobirania alimentària, el quilòmetre zero i revisant els tractats de lliure comerç; defensant un model de sector sostenible, davant l'agroindústria que concentra propietat i producció; amb l'adaptació tècnica dels conreus a la realitat climàtica; i defensant que els productors i les productores rebin els preus justos que mereixen, acabant amb els grans beneficis d'algunes distribuïdores i intermediaris.

4. La crisi de l'habitatge: reclamem un índex de preus de lloguer efectiu, 1000 milions al pressupost en polítiques d'habitatge i la regulació dels lloguers de temporada.

En 10 anys el preu mitjà de lloguer a Catalunya ha passat de 541€ a 848€, un increment que ha estat especialment greu a la Província de Barcelona passant de 581€ a 934€. Un estudi recent de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge alerta que gairebé un milió de catalans i catalanes estan cercant pis i que els preus són el principal problema per accedir-hi.

Sobre l'Índex per la regulació dels lloguers

Estem en els dies clau en què el govern de l'Estat i el Govern Català han d'acabar de negociar l'aplicació de la regulació dels lloguers que es va anunciar per aquest mes de febrer. Anem molt tard, la situació s'ha

fet insostenible, massa famílies estan dedicant més de la meitat del seu sou a pagar el lloguer.

És de sentit comú tirar endavant aquesta la regulació i que l'índex sigui efectiu. Segons el CEO un 80% de catalans i catalanes estan a favor de regular els lloguers.

Ara no ens podem quedar a mitges: hi ha el risc de fixar uns índexs de referència insuficients. Sabem que el PSOE vol fer un mateix índex per tot l'Estat i que és molt sensible a les pressions de les grans immobiliàries, per això hem deixat clar que: exigim que l'índex de referència que s'utilitzi per a la regulació a Catalunya sigui un índex propi que aturi la pujada de preus que vivim i permeti baixar-los.

A Catalunya, ja es va fixar un índex de referència que vam veure que **va funcionar:** Durant els mesos de vigència de la llei catalana no es van signar milers de contractes i els preus van baixar al voltant de 300 euros anuals. Cal inspirar-se en aquesta experiència, i per això li demanem al PSOE que no li tremoli el pols i que no acceptin les pressions dels lobbies immobiliaris. No es pot fallar als milers de famílies que esperen aquesta regulació amb esperança.

L'habitatge prioritat en la negociació del pressupost a Catalunya

Hem situat com a prioritat en la negociació dels pressupostos quatre qüestions: educació, sanitat, habitatge i renovables amb transició justa. Respecte a l'habitatge, la nostra posició és molt clara: venim de molts anys en què la Generalitat no ha assumit la seva responsabilitat, davant la crisi d'habitatge actual cal fer un salt d'escala i no ens conformarem amb petits increments de pressupost, calen polítiques valentes.

Hem anunciat que si no fem un salt d'escala important en política d'habitatge, els comuns no votarem a favor dels pressupostos catalans. I hem fet dues demandes molt concretes:

1. Hem d'arribar a destinar 1.000 milions a la política d'habitatge. Cal situar pressupostàriament l'habitatge com una prioritat política a l'alçada de la resposta al repte que tenim.

2. En l'acord de pressupostos volem incorporar una regulació específica pel lloguer de temporada.

Sobre la regulació de lloguers de temporada, vam sentir la consellera Capella anunciar que faria una regulació pròpia. Doncs reclamem que aquesta regulació la pactem en la negociació de pressupostos. Perquè la situació és molt greu: les grans immobiliàries han trobat una porta

del darrere per esquivar la regulació de lloguers. Hem vist els darrers mesos com molts habitatges passen del mercat de lloguer habitual al lloguer de temporada (que és un 30% o 40% més car). Cal tancar ràpidament aquesta porta del darrere.

5. El pressupost de Catalunya, pendents de negociar

Ja s'han produït els primers contactes amb el Govern de la Generalitat per negociar els pressupostos de Catalunya per a l'any 2024. El Govern va tard en la seva aprovació i va tard perquè entre altres coses no posa sobre la taula uns pressupostos que defineixin cap a quin model de país volem transitar. Mentre la nostra aposta és clara i definida, prioritzant la despesa en educació, sanitat, habitatge i planificació ecològica, estem comprovant com de nou, la negociació del govern d'ERC amb el PSC segueix posant l'accent en polítiques que no compartim com ara el desenvolupament del macroprojecte del Hard Rock o el 4t cinturó.

Lamentem que les forces progressistes situïn el debat en qüestions que hauríem d'haver superat i que no responen a les prioritats del que necessita Catalunya. Amb uns sectors públics que necessiten que posem tota l'atenció i els recursos necessaris, és incomprensible la deriva que pren el debat de pressupostos. Mentre els treballadors i treballadores i usuaris i usuàries de la sanitat pública i de l'educació denuncien la desinversió dels darrers anys, mentre veiem com l'informe PISA mostra que Catalunya se situa a la cua de les comunitats autònomes, mentre els temps d'espera per la visita al metge de capçalera o per una intervenció quirúrgica no paren de créixer, no té sentit que qui es diu progressista condicioni els pressupostos a poder desenvolupar el casino més gran d'Europa.

Per això reclamem a ERC i PSC que centrem la negociació en les necessitats que té avui Catalunya, en les inversions que ens portin a tenir millors serveis públics, una política real d'habitatge i una resposta als reptes que ens posa davant la crisi de la sequera i la crisi climàtica que patim.

Hem situat com a condició per negociar que es deixi enrere el projecte del Hard Rock i també hem condicionat el nostre possible suport als pressupostos a un increment fins a 1.000 milions en política d'habitatge i a una regulació del lloguer de temporada. Tenim voluntat de negociar, però volem fer-ho perquè els pressupostos siguin un reforç real dels

serveis públics i serveixin per orientar el país cap a la transició ecològica que necessita.

6. La Llei d'amnistia segueix en tràmit

Després de la irresponsabilitat de Junts per Catalunya en la votació a la llei d'amnistia, s'ha obert un nou període de negociació. El PSOE ha demanat a la Mesa del Congrés allargar els terminis del tràmit per l'aprovació de la llei d'amnistia per tal de donar temps a la negociació de l'articulat. Des de Catalunya en Comú hem defensat que la llei tal com es va portar al Congrés ja suposava el pas endavant necessari per continuar amb el full de ruta del diàleg i les solucions en el camí de la desjudicialització.

Seguim defensant que l'aprovació d'aquesta llei és del tot necessària per obrir una nova etapa Catalunya. Catalunya necessita poder parlar més de futur que de passat, i això és el que permet l'amnistia, una oportunitat per tornar a fer política en majúscula, per treure el conflicte dels jutjats i fer que torni als parlaments. Per això actuem amb responsabilitat, la mateixa responsabilitat que demanem a tots els grups parlamentaris que estem negociant la llei. Cal negociar amb discreció, amb voluntat d'acord i evitar que de nou aquesta qüestió sigui un instrument per la competició política i electoral i que es negociï a través d'ultimàtums i dels mitjans de comunicació. Alhora denunciem la ingerència que alguns membres de la judicatura estan realitzant en una qüestió que està en mans del legislatiu. Cal, doncs, aprofitar la nova oportunitat que tenim per sobre i assegurar que aquesta llei arribi a bon port per iniciar així la nova etapa que necessitem.

7. El govern de l'Estat segueix caminant en el camí de guanyar drets

El Ministeri de Treball ha liderat les negociacions per arribar a un acord amb els sindicats per apujar el salari mínim interprofessional el 2024 al 5%. Això significa que més de 2,5 milions de persones passaran a cobrar 1.134 euros al mes en 14 pagues, és a dir, 15.876 euros a l'any. Un acord del qual s'ha desmarcat la patronal i que entenem que no només és positiu per a les persones treballadores, sinó que és la millor eina per a reduir la desigualtat, dinamitzar l'economia i promoure la pujada general dels salaris.

S'ha demostrat que pujar salaris és bo per l'economia. Des de 2018 el salari mínim ha pujat gairebé 400 euros, en concret 398, la qual cosa suposa una millora anual per als treballadors de 5.573 euros anuals, acostant-nos als estàndards europeus i el seu efecte en l'economia ha estat positiu per al creixement i la redistribució.

Per altra banda, cal celebrar que s'han iniciat els treballs amb l'objectiu de la reducció de la jornada laboral, un dels grans objectius de la legislatura, per guanyar més temps fora de les obligacions laborals i, per tant, millor qualitat de vida.

Per la seva banda, el ministeri de Cultura està desenvolupant una important agenda de treball. En aquest sentit, ha plantejat el reconeixement del sector cultural com a sector estratègic i treballa perquè s'arribi a l'1% de la despesa pública total a Espanya. Igualment, es treballarà en un Pla de drets culturals, i pròximament començarà a funcionar la nova direcció general de drets culturals.

A més, es continua treballant en la millora de les condicions laborals del sector a través de l'estatut de l'artista i s'impulsen iniciatives legislatives com la llei del cinema i la creació d'una Oficina de Propietat Intel·lectual.

Finalment, en les últimes setmanes s'ha avançat en altres temes rellevants com l'impuls a una unitat per a abordar les violències sexuals en el sector, de la mà de les associacions de dones i s'ha publicat una guia de bones pràctiques en relació amb la IA per a garantir el respecte a les persones titulars de drets de propietat intel·lectual en les actuacions impulsades per les diferents unitats ministerials i regular la contractació d'activitats i serveis creatius, els Premis Nacionals i les subvencions.

8. Situació a l'Ajuntament de Barcelona

Des de la investidura de Collboni, Barcelona en Comú sempre ha manifestat la necessitat de construir una aliança estable al govern de la ciutat entre els tres partits progressistes, que sumen la majoria amb 24 dels 41 regidors/es del consistori. Aquesta és l'única opció viable per aconseguir una estabilitat del govern i alhora defensar els avenços assolits en mandats anteriors.

A l'inici d'aquest mandat hem vist com el PSC desdibuixava el model de ciutat i s'acostava a Junts per Catalunya. Darrerament, sembla que s'ha descartat aquesta opció i el PSC s'ha obert a un pacte diferent. PSC i ERC han presentat un acord pel pressupost de 2024 tot i que cal recordar que no sumen prou per obtenir una majoria (sumen 15 regidors/es i la majoria és de 21).

En aquest sentit, Barcelona en Comú, ha donat una nova oportunitat al PSC permetent la tramitació del pressupost de Barcelona, obrint un període de 30 dies per a negociar, no només el pressupost, sinó una proposta de govern progressista, estable i amb majoria suficient per Barcelona. Però no es tracta d'un xec en blanc, sinó d'un ultimàtum: el govern del PSC té 30 dies per seure a negociar uns pressupostos progressistes i un govern progressista ampli i estable que pugui posar-los en marxa. Per això s'ha traslladat que sense acord de govern no hi haurà pressupost. Aquesta és l'última oportunitat perquè el PSC de Collboni tiri endavant un pacte d'esquerres o Barcelona en Comú ja ha anunciat que votarà no als pressupostos.

9. Les eleccions gallegues, guanya el PP i mals resultats per Sumar

Els resultats de les eleccions gallegues han atorgat una nova majoria absoluta al PP gallec, frustrant la il·lusió per un canvi en el panorama polític de Galícia. El PP tot i perdre dos diputats, ha aconseguit mantenir la majoria absoluta i governarà de nou sense necessitat de pactar.

L'expectativa de la possibilitat de canvi que es preveia a Galícia ha portat a una mobilització històrica de l'electorat, amb la participació més alta de la història de les eleccions autonòmiques en aquesta comunitat, mobilitzant tant el vot de dreta com el d'esquerra. Ara bé, mentre el vot de dreta s'ha concentrat en el vot al PP (Vox ha obtingut el 2,2% dels vots), el vot de l'esquerra ha estat més dividit i insuficient per un canvi a Galícia. Per una banda, el BNG ha tret uns grans resultats amb el 31,6% dels vots i pujant de 19 a 25 escons, capitalitzant i concentrant el vot del canvi i d'esquerres i situant-se com a principal força de l'oposició al PP. Per l'altra, el PSOE ha obtingut només el 14% dels vots, perdent cinc diputats i quedant el seu grup parlamentari amb 9 escons.

Pel que fa a SUMAR, que per primer cop es presentava en solitari a les eleccions gallegues, els resultats han estat dolents. Els 28.171 vots

rebuts, gairebé el 2% de l'electorat, queden molt lluny dels objectius marcats d'obtenir representació al Parlament gallec. Ara, sense representació parlamentària caldrà obrir un període per consolidar organitzativament el projecte i la seva implantació territorial amb l'objectiu de treballar per un futur on SUMAR tingui un pes específic important com a actor polític a Galícia.

10. L'horitzó a tocar de les eleccions europees

Les eleccions europees se celebraran del 6 al 9 de juny als 27 estats membres de la UE (a Espanya seran el Diumenge 9 de juny) i estan cridats a participar milions d'europeus en unes eleccions que són molt importants per definir el rumb que agafa la UE per als pròxims anys. La importància de les polítiques europees cada cop es fa més evident per a la ciutadania : segons les dades de l'Eurobaròmetre publicat el desembre de 2023, un 70% de les 26.797 persones enquestades considera que les polítiques europees tenen un impacte a la seva vida. Un 68% assegurava que probablement votaria (percentatge que baixa al 64% a Espanya).

Hem vist com les respostes europees a les crisis econòmiques han donat resultats molt diferents: mentre la resposta de la crisi del 2008 va ser l'austeritat i la contracció de la despesa pública provocant les retallades i, per tant, el patiment de molta gent, la resposta a la crisi de la COVID va ser tot al contrari de l'anterior. La Unió Europea va decidir apostar per la inversió pública i la transició ecològica amb els fons Next Generation i ha demostrat que es podia sortir de la crisi activant l'economia i alhora fomentant transformacions reals i de futur. Quin model d'Europa volem, la de l'austeritat o la de l'impuls de la despesa pública com a instrument de transformació es juga a les pròximes eleccions.

Per altra banda, en un món convuls, per la guerra que va provocar Putin amb la invasió d'Ucraïna i pel genocidi a Gaza per part de l'Estat d'Israel, Europa ha de decidir quin paper juga en aquest context internacional. Cal lamentar la poca contundència d'alguns països de la UE que està impedint que el paper d'Europa en la situació a Gaza sigui més important i exigent envers Israel. Europa, que té en la seva cultura política la defensa dels drets humans, ha de fer una passa endavant en aquesta defensa, i per això són importants també les europees de juny.

Fins al dia d'avui les majories dels partits conservadors i socialdemòcrates tradicionalment han governat a la majoria dels estats i a la Unió Europea. Però des de fa anys s'està veient canvis en els resultats electorals a molts països on partits d'extrema dreta i partits antieuropeus estan guanyant importància electoral i poden protagonitzar un creixement a les pròximes europees. Partits que també estan estenent un discurs molt perillós antiimmigració. Si al juliol del 23 a les eleccions Generals teníem el risc de l'aliança PP-Vox i la vam poder aturar, és important que tinguem present que a Europa existeix també un risc de l'auge de formacions que poden portar a una deriva negativa i posar en dubte tots els avenços assolits. Cal aturar aquesta onada.

En definitiva, sabem que aquestes eleccions europees que celebrarem al juny són unes eleccions d'una gran importància política i com a organització política que defensa els drets humans, la transició ecològica i econòmica de la UE i la política de reforç de la inversió pública enfront de la dreta de l'austeritat volem aportar tot el nostre capital per aturar l'auge de la dreta i l'extrema dreta europees.

11. Sumar inicia els debats per a la seva primera assemblea constitutiva. Relacions amb Sumar.

Sumar ha posat en marxa el procés de debat que ha de portar a la seva primera assemblea el pròxim 23 de març, on participarem amb una delegació pròpia. Un procés en el qual Catalunya en Comú participem, en el marc de l'acord que es debatrà en aquest Consell Nacional. Des de Catalunya en Comú hem organitzat quatre assemblees, una a cada província, per recollir propostes i esmenes al document de ponència política que emmarca el procés assembleari.

Catalunya en Comú considera important la consolidació de Sumar com a proposta política de futur en l'àmbit de l'Estat, sempre hem cregut necessari un espai fort i transformador en l'àmbit estatal amb l'objectiu de generar un motor de canvi i d'esperança amb un gran futur. Per això, treballem en una aliança estable respecte a la sobirania del nostre espai, sent l'espai de referència de Sumar a Catalunya.

ACORDS

1. Denunciar el genocidi a Gaza per part de l'Estat d'Israel i seguir exigint a l'Estat i a la Unió Europea un posicionament ferm de denúncia i amb una suspensió de les relacions polítiques i econòmiques i un embargament d'armes.

2. Exigir que el govern de la Generalitat estableixi mesures justes en la gestió de la sequera amb un major control i restriccions de consum en activitats que fan un alt ús d'aigua com és el cas del turisme.

3. Treballar la nostra estratègia en el marc del grup creat amb participació de representants de les diferents institucions i experts en la matèria.

4. Donar suport a les reclamacions de la pagesia pel que fa a les modificacions de la Llei de Cadena alimentària, la revisió dels tractats de lliure comerç i la transformació del sector reconduint l'actual procés d'industrialització concentrada en les macrogranges.

5. Exigir que l'aplicació de la regulació dels lloguers a Catalunya estableixi criteris que facin efectius l'aturada dels increments de preus que s'han patit darrerament. Alhora desenvolupar una estratègia i dotar de recursos necessaris la inspecció per evitar que els lloguers de temporada siguin la porta del darrere per evitar la regulació.

6. Apostar perquè Catalunya tingui pressupostos l'any 2024, però no a qualsevol preu. S'han d'ajustar a les prioritats que té el país, com el reforç de serveis públics d'educació i sanitat, una política d'habitatge amb inversió suficient i un pla de transició ecològica.

7. Instar a la resta d'actors polítics a finalitzar la negociació de la Llei d'amnistia, com un acord necessari per obrir una nova etapa a Catalunya, que se centri en els reptes de futur que tenim.

8. Constatar que cal seguir treballant en l'agenda social en l'àmbit de Govern de l'Estat, amb la garantia de nous drets, com la reducció de la jornada laboral i o els drets culturals.

9. Treballar per uns bons resultats a les eleccions europees que ajudin a aturar l'onada reaccionària de l'extrema dreta i dels partits antieuropeus i amb discursos xenòfobs, per tal que Europa jugui un paper internacional de defensa dels drets humans i de transició econòmica i ambiental liderant la lluita contra la crisi climàtica.

10. Apostar per Sumar com a instrument polític d'impuls de les polítiques i les transformacions necessàries en l'àmbit de l'Estat i per un acord bilateral entre Sumar i Catalunya en Comú, que estableix com a base la sobirania política i organitzativa del nostre espai polític, sent l'únic referent a Catalunya.